

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 1 april 1924 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa pensioner och understöd m. m. från allmänna indragningsstaten.

I en till riksdagen avlåten, den 7 mars 1924 dagtecknad proposition nr 85, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen under punkterna 1:o—12:o hemställt.

1:o.

I punkt 1:o av berörda proposition har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid livrustkammaren *Johan Erik Jansson* må från och med månaden näst efter den, varunder han avgår från sin anställning vid livrustkammaren, under sin återstående livstid uppbära å allmänna indragningsstaten en årlig pension till belopp av 1,100 kronor.

*Ang.
pension åt
vaktmästaren
vid livrust-
kammaren
J. E. Jansson.*

Av handlingarna i ärendet framgår, att Jansson, som är född den 13 december 1857, varit anställd vid livrustkammaren alltsedan den 1 oktober 1884.

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag och får sålunda hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

2:o.

Med biträdande av vad i punkt 2:o föreslagits får utskottet, under hänvisning till den i propositionen lämnade utredningen i förevarande ärende, hemställa,

*Ang.
pension åt
vaktmästar-
änkan
Anna Lovisa
Jansson.*

att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid musikaliska akademien Frans Henrik Janssons änka *Anna Lovisa Jansson*, född *Svensson*, må från och med den

1 juli 1923 under sin återstående livstid, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, från allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av tvåhundra-femtio kronor.

3:o.

Ang.
personligt
lönetillägg åt
vaktmästaren
vid karolinska
institutet
J. Ekman.

Under punkt 3:o har hemställts, att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid patologiska institutionen vid karolinska mediko-kirurgiska institutet *John Ekman* må äga att från och med den 1 juli 1924, så länge han kvarstår i sin nuvarande befattning, å allmänna indragningsstaten uppbära ett personligt lönetillägg till belopp av 200 kronor.

I fråga om utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har på de i propositionen anförda skäl funnit sig böra biträda Kungl. Maj:ts förslag, varför utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

4:o.

Ang.
pension åt
förra kamre-
raren vid
tekniska hög-
skolan E. F.
Lilliesköld.

I punkt 4:o har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att förra kamreren vid tekniska högskolan *Ernst Ferdinand Lilliesköld* må, räknat från och med den 1 januari 1923, under sin återstående livstid uppbära å allmänna indragningsstaten en årlig pension till belopp av 500 kronor.

Föredragande departementschefen har i detta ärende anfört följande:

»Av handlingarna i ärendet framgår, att Lilliesköld, som är född år 1847, varit anställd såsom kamrerare vid högskolan från och med den 1 augusti 1892 till och med den 31 december 1922, att han under denna tid uppburit ett arvode av 800 kronor, varjämte till honom utgått årligt fyllnadsarvode under åren 1912—1917 med 700 kronor, under åren 1918—1920 med 1,000 kronor och under åren 1921—1922 med 2,700 kronor, samt att han varit huvudkassör vid statens järnvägar, för vilken tjänst han numera åtnjuter pension med 4,000 kronor.

Rörande det under åren 1921—1922 utgående fyllnadsarvodet å 2,700 kronor torde böra beaktas följande omständigheter.

I statsverkspropositionen till 1920 års riksdag hemställde Kungl. Maj:t om anvisande för tekniska högskolan på extra stat för år 1921 av ett anslag å 19,240 kronor att utgå för vissa angivna ändamål, däribland till förhöjning av kamrerarens arvode 2,200 kronor samt till ett arbetsbiträde åt kamreraren 1,550 kronor. Riksdagen, som vid det förhållandet att kamrerarbefattningen innehades av en pensionerad befattningshavare icke ansåg lämpligt att, innan ny kamrerare blivit tillsatt, vidtagna anordningar av mera stadigvarande natur beträffande sagda befattning, höjde det föreslagna förstärkningsarvodet från 2,200 kronor till 2,700 kronor för att bereda kamreraren tillfälle att förmedelst det sålunda höjda tilläggsarvodet kunna tillförsäkra sig om erforderligt arbetsbiträde. Däremot beviljades icke något särskilt anslag för sistnämnda

ändamål. Av det sammanlagda kamrerararvodet, 3,500 kronor, lärer vid sådant förhållande någon mindre del få betraktas såsom anslag till nödig arbetshjälp.

Tekniska högskolans förvaltningsnämnd har, under framhållande av att Lilliesköld på ett synnerligen förtjänstfullt sätt skött sin kamrerarbefattning, föreslagit, att han skulle erhålla pension med 1,500 kronor årligen från och med den 1 januari 1923.

Statskontoret har i yttrande den 31 augusti 1923 anfört följande:

Då kamrerarbefattningen vid tekniska högskolan för Lilliesköld varit en bisyssla bredvid annan inkomst av statstjänst i form av avlöning eller pension från statens järnvägar, synes det statskontoret kunna starkt ifrågasättas, huruvida någon som helst pension bör beredas Lilliesköld för kamrerarbefattningen. I alla händelser kan statskontoret icke tillstyrka det föreslagna beloppet 1,500 kronor, utan måste med hänsyn till den pension av statsmedel, som redan tillkommer Lilliesköld, och nyare pensionslagars bestämmelser om förening av pension för två tjänster hemställa, att beloppet icke sättes högre än 500 kronor, motsvarande en tredjedel av den pension, som kan anses hava bort utgå, om annan statspension icke åtnjutits. Skall pension beredas, torde mot den föreslagna utgångspunkten den 1 januari 1923 icke vara något att erinra.

Med hänsyn till Lillieskölds långa och väl vitsordade tjänstgöring såsom kamrer vid tekniska högskolan finner jag mig böra tillstyrka, att pension beredes honom för denna tjänst. Emellertid kan jag beträffande beloppet av pensionen icke ansluta mig till det från högskolans sida framställda förslaget, utan synes mig pensionen, i enlighet med vad statskontoret förordat, böra bestämmas till 500 kronor för år. Den torde böra utgå från och med den 1 januari 1923, då Lilliesköld lämnade sin tjänst som kamrerare.»

*Departements-
chefen.*

Då Lilliesköld i egenskap av f. d. huvudkassör vid statens järnvägar åtnjuter pension till belopp av 4,000 kronor årligen, har utskottet i likhet med statskontoret ansett det kunna ifrågasättas, huruvida pension borde beredas honom för hans befattning som kamrerare vid tekniska högskolan. I betraktande av den avsevärda tid — omkring 30 år — under vilken Lilliesköld bestritt denna befattning, har utskottet emellertid funnit sig böra tillstyrka, att någon pension beredes Lilliesköld för densamma, varvid utskottet likväl ansett sig böra stanna vid att förorda ett belopp av 400 kronor årligen, att utgå först från och med ingången av år 1924.

Utskottet.

Utskottet får sålunda hemställa,

att riksdagen, i anledning av förevarande framställning, må medgiva, att förre kamreraren vid tekniska högskolan Ernst Ferdinand Lilliesköld må, räknat från och med den 1 januari 1924, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till belopp av fyrahundra kronor.

5:o.

Ang.
pension åt
förra gymnastikvaktmästaren och
eldaren Carl
August Persson.

I enlighet med vad under punkt 5:o föreslagits och under hänvisning till den i propositionen lämnade utredningen i förevarande ärende får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att förra gymnastikvaktmästaren och eldaren vid högre allmänna läroverket i Hälsingborg *Carl August Persson* må från och med den 1 juli 1923 under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av åttahundraåttio kronor.

6:o.

Ang.
pension åt
gymnastikvaktmästaren
*J. Svensson
Ljung.*

Under punkt 6:o har hemställts, att riksdagen må medgiva, att gymnastikvaktmästaren vid högre latinläroverket i Göteborg *Johan Svensson Ljung* må från och med månaden näst efter den, under vilken avgång från hans innehavande befattning äger rum, under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 880 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får sålunda hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

7:o.

Ang.
pension åt
vaktmästaren
A. L. Carlsson.

I punkt 6:o har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Falun *Alfred Leonard Carlsson* må från och med månaden näst efter den, under vilken avgång från hans innehavande befattning äger rum, under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 1,100 kronor.

I fråga om den i ärendet förebragta utredningen hänvisar utskottet till propositionen.

Utskottet biträder Kungl. Maj:ts förslag och hemställer förty,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

8:o.

Ang.
pension åt
vaktmästaren
K. O. Asplund.

Under punkt 8:o har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Gävle *Klas Olof Asplund* må

från och med månaden näst efter den, under vilken han entledigas från sin anställning vid läroverket, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära — i stället för honom av 1915 års riksdag tillerkänt pensionsbelopp av 500 kronor — en årlig pension av 1,100 kronor.

Av handlingarna i ärendet framgår, bland annat, att Asplund, som är född den 7 mars 1844 och haft oavbruten tjänstgöring vid högre allmänna läroverket i Gävle sedan höstterminen 1877, först såsom eldare intill år 1884 och därefter såsom både vaktmästare och eldare, genom beslut av 1915 års riksdag tillerkänts en årlig pension av 500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, i vilken han bleve entledigad från sin anställning vid läroverket. Asplund har emellertid icke tillträtt denna pension utan alljämt kvarstått vid sin vaktmästarbefattning, varemot han frånträtt eldersysslan.

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

Även utskottet finner det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att Asplund, då han efter mer än 46 års väl vitsordad tjänstgöring vid ifrågavarande läroverk avgår från sin anställning, tillerkännes pension till enahanda belopp, som numera plägar beviljas med honom likställd vaktmästare vid högre allmänt läroverk. Utskottet har fördenskull ansett sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag och hemställer alltså,

Utskottet.

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

9:o.

I punkt 9:o har hemställts, att riksdagen må medgiva, att till första lärarinnan vid samskolan i Vimmerby *Tecla von Reis* må från och med månaden näst efter den, under vilken hon erhåller avsked från sin befattning, dock tidigast från och med den 1 juli 1924, från allmänna indragningsstaten utgå en tilläggs pension till sådant belopp, att densamma — tillika med den eller de pensioner, som hon må äga uppbära på grund av gällande lag angående civila tjänst innehavares rätt till pension samt på grund av sådan delaktighet i enskild pensionsinrättning, som medför rätt till statsbidrag — uppgår, efter avrundning till närmast högre tiotal kronor, till två tredjedelar av den enligt gällande bestämmelser stadgade fulla pensionen för lärarinna i högsta lönegraden vid statens samskolor.

*Ang.
tilläggspen-
sion åt ämnes-
lärarinnan
vid samskolan
i Vimmerby
Tecla von Reis.*

I detta ärende har föredragande departementschefen anfört, bland annat, följande:

»Genom beslut av 1904 års riksdag erhöles kvinnor rätt att innehava vissa ämneslärarbefattningar vid allmänna läroverk, nämligen ämneslärarinnebefattningar vid de statssamskolor, som enligt nämnda riksdagsbeslut skulle upprättas.

För dylika ämneslärarinnor inträdde, enligt lag angående civila tjänst innehavares rätt till pension den 11 oktober 1907 sådan denna lag lydde

intill den 1 januari 1919, rätt att komma i åtnjutande av hel pension vid uppnådda 55 levnads- och 25 tjänstår. Därvid är dock i nämnda lag stadgat såsom förutsättning för rätt att över huvud taget erhålla pension, att tjänst innehavaren vid uppnåendet av pensionsåldern innehar minst tio för pension beräkneliga tjänstår. Oavkortad pension utgår för ordinarie ämneslärarinna med samma belopp som oavkortad lön för sådan lärarinna.

I samband med, såsom jag nyss erinrade, upprättandet av statssamskolor indrogos åtskilliga privata flickskolor, varvid flera förut under många år vid enskilda läroanstalter tjänstgörande lärarinnor vunno anställning såsom ordinarie ämneslärarinnor vid de statssamskolor, som kommo att ersätta de forna privata läroanstalterna. — — — — —

De lärarinnor, som på detta sätt flyttades över från enskilda skolor till statssamskolor, erhöilo i samband därmed icke någon rätt att för löneturs- eller pensionsberäkning tillgodoräkna sig någon del av sin föregående tjänstgöring. Detta förhållande innebar, att vissa av de nyssnämnda lärarinnorna, vilka vid inträdet i statstjänst nått en mera framskriden ålder, vid uppnådd pensionsålder ej kunde uppfylla den i gällande pensionslag uppställda fordran på minst tio års statstjänst för erhållande av pension.

Nu nämnda omständigheter föranledde efter några års förlopp flera lärarinnor, vilka skulle drabbas av sistnämnda bestämmelse i pensionslagen, att till Kungl. Maj:t ingiva ansökningar om rätt för dem att för pensions erhållande tillgodoräkna föregående tjänstetid med full tjänstgöring vid statsunderstödd högre flickskola m. fl. enskilda läroanstalter.

Bland nämnda lärarinnor var även första lärarinnan vid samskolan i Vimmerby Tecla von Reis. Beträffande hennes ansökning anförde statskontoret i sitt den 8 april 1913 i ärendet avgivna utlåtande, att hon, som år 1907 utnämns till sin innehavande befattning, vid uppnående under år 1918 av avgångsåldern, 55 år, syntes kunna räkna minst 10 år i statens tjänst och alltså kunde utan särskild åtgärd komma i åtnjutande av pension.

Vid ärendets anmälan inför Kungl. Maj:t den 18 april 1913 instämde föredragande departementschefen i statskontorets uttalande beträffande Tecla von Reis' pensionsrätt, varför någon framställning till riksdagen beträffande henne ej kom till stånd. I fråga om de övriga sökandena avläts däremot i enlighet med tillstyrkan av statskontoret proposition till riksdagen, som med bifall till Kungl. Maj:ts förslag medgav, att ifrågavarande lärarinnor, sju till antalet, finge — utan hinder av den i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension meddelade bestämmelsen, att för erhållande av pension erfordrades att vid uppnående av föreskriven avgångsålder innehava minst tio tjänstår — vid avgång ur tjänsten efter uppnådd ålder av 55 år förklaras berättigade att erhålla pension till avkortat belopp i förhållande till tjänstårens antal, dock minst 550 kronor för första lärarinna och lärarinna i andra lönegraden samt 400 kronor för lärarinna i första lönegraden.

På framställning av Kungl. Maj:t beslöt sedermera 1919 års riksdag medgiva, att till en var av förenämnda sju lärarinnor finge från och med månaden näst efter den, under vilken hon erhållit eller erhöile avsked från sin befattning, dock tidigast från och med den 1 januari 1919, från allmänna indragningsstaten utgå en tilläggs pension till sådant belopp, att den samma — tillika med den eller de pensioner, som hon kunde äga uppbära på grund av 1913 års riksdags beslut och gällande pensionslag, eller ock på grund av sådan delaktighet i pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom eller i svenska lärarinnornas

pensionsförening, som medförde rätt till statsbidrag — uppginge, efter avrundning till närmast högre tiotal kronor, till två tredjedelar av den enligt gällande bestämmelser stadgade fulla pensionen för lärarinna i högsta lönegraden vid statens samskolor.

Jag ber härvid få erinra om att sistberörda pension för närvarande utgör 2,700 kronor samt att pensionsbeloppet är lika för första lärarinna och lärarinna. Två tredjedelar av sagda belopp utgör alltså nu 1,800 kronor. För de lärarinnor, om vilka här är fråga, skulle emellertid, som nyss nämnts, i vederbörande pensionsbelopp inräknas de belopp, som lärarinnorna kunde äga att uppbära från enskilda pensionsinrättningar och till vilka utgått, jämte bidrag från andra håll, jämväl statsbidrag. Tillika bör jag erinra därom, att genom beslut av 1918 års riksdag pensionsåldern för lärarinna vid statssamskola från och med år 1919 höjts till 60 år.

Hos Kungl. Maj:t har nu Tecla von Reis anhållit om viss förhöjning i den pension, vartill hon vore berättigad vid avgång från sin lärarinnebefattning vid samskolan i Vimmerby.

Av handlingarna i ärendet framgår, att Tecla von Reis är född den 30 juni 1863, att hon tjänstgjort vid nyssnämnda samskola från början av höstterminen 1907 till och med slutet av höstterminen 1909 i egenskap av ordinarie ämneslärarinna och t. f. första lärarinna samt från början av år 1910 i egenskap av första lärarinna, att hon av skolöverstyrelsen erhållit tillstånd att kvarstå vid sin tjänst intill utgången av juni 1924 samt att hon uppbär viss pension från svenska lärarinnornas pensionsförening, understödsförening.

I sin ansökning har Tecla von Reis anfört, bland annat, följande:

Hennes tjänstgöring vid samskolan i Vimmerby komme att omfatta 16 år, under vilken tid hon hittills ej åtnjutit någon som helst tjänstledighet.

Hon funne det vara rättvist, att hon, som hade att uppvisa ungefär dubbelt så lång tjänstgöring som de statssamskolelärarinnor, vilka genom 1919 års riksdags beslut garanterats pensionsbelopp av två tredjedelar av full pension för sådan lärarinna, åtminstone jämfördes med dessa i pensionshänseende, ty annars skulle det egendomliga inträffa, att hon komme i en sämre ställning, ekonomiskt sett, än lärarinnor med betydligt kortare tjänstgöringstid vid samma slags läroanstalter och med samma utbildning. — — —»

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

Med hänsyn till vad i propositionen anförts i förevarande ärende har utskottet funnit sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet får alltså hemställa,

Utskottet.

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

10:o.

I enlighet med vad under punkt 10:o hemställts och under hänvisning till den i propositionen lämnade utredningen i ärendet får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid folkskoleseminariet i Karlstad *Emil Nilsson* må från och

*Ang.
pension åt
seminarie-
vaktmästaren
Emil Nilsson.*

med månaden näst efter den, under vilken han entledigas från sin befattning, dock tidigast från och med den 1 oktober 1924 under sin återstående livstid uppbära å allmänna indragningsstaten en årlig pension å ettusen-
etthundra kronor.

11:o.

Ang.
pension åt
vaktmästaren
F. A. Hellberg.

Under punkt 11:o har föreslagits, att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren vid tekniska fackskolan för maskinindustri i Eskilstuna *Frans August Hellberg* må från och med månaden näst efter den, varunder han frånträder sin befattning, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 450 kronor, under villkor att han från samma tidpunkt av Eskilstuna stad erhåller en årlig pension av minst 450 kronor, jämte därå belöpande andel av dyrtidstillägg å sammanlagda pensionen, att utgå enligt de grunder, som äro eller varda fastställda för dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst med icke nyreglerade pensioner.

Under hänvisning till den i propositionen förebragta utredningen i ärendet får utskottet, som ansett sig böra biträda Kungl. Maj:ts förslag, hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

12:o.

Ang.
tilläggs-
pension åt
f. d. professorn
och överlära-
ren vid gym-
nastiska cen-
tralinstitutet
N. F. Sellén.

I punkt 12:o av ifrågavarande proposition har hemställts, att riksdagen må medgiva, att f. d. professorn och överläraren vid gymnastiska centralinstitutet *Nils Fredrik Sellén* må från och med den 1 februari 1924 under sin återstående livstid, med bibehållande av honom tillerkänd pension från arméns pensionskassa jämte fyllnadspension, tillhopa 2,720 kronor, samt utöver honom därjämte tillkommande pension å 2,280 kronor såsom överlärare vid gymnastiska centralinstitutet, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till belopp av 900 kronor.

I förevarande ärende har *statskontoret* uti avgivet utlåtande anfört följande:

Då professorn Sellén visat sig uppfylla de i den civila pensionslagen fastställda villkor för erhållande av hel pension, hade han genom statskontorets beslut den 20 september 1923 förklarats berättigad att fr. o. m. månaden näst efter den, vari avgång från tjänsten efter den 6 januari 1924 uppnådd ålder av 65 år komme att äga rum, under sin återstående livstid åtnjuta pension å 5,000 kronor, motsvarande det för honom gällande pensionsunderlaget. Emellertid vore Sellén i egenskap av f. d. officer å stat berättigad att från arméns pensionskassa åtnjuta pension jämte fyllnadspension till sammanlagt belopp av 2,720 kronor, vilken förmån, som underginge viss reducering så länge han åtnjöte lön å gymnastiska centralinstitutets stat, komme att

utgå oavkortad efter det han avgått från sin tjänst å sistnämnda stat; och på grund härav måste den civila pensionen reduceras enligt bestämmelsen i 16 § 3:o) av förenämnda lag till en tredjedel, dock med iakttagande att densamma jämte den militära pensionen icke understege civilpensionens oreducerade belopp eller 5,000 kronor. Därest det i stället för en civilpension och en militärpension gällt förening av två pensioner, som båda bestämts enligt den civila pensionslagen, skulle, där reducereing över huvud taget skulle förekomma, sammanlagda pensionsbeloppet dock icke understigit vad som motsvarat hela den större pensionen och en tredjedel av den mindre enligt regeln, att vederbörande i sådant fall alltid av pensionsbeloppet finge behålla vad som beräknades motsvara av honom själv erlagda avgifter för egen pensionering. I nu förevarande fall, där undantagsvis en större civilpension förenades på en hand med en lägre militärpension, bleve åter följden av förenämnda reduceringsföreskrift, att vederbörande ginge miste om ett belopp, motsvarande hela den lägre pensionen. I dylika undantagsfall hade, såsom i förevarande ansökning framhållits, riksdagen på Kungl. Maj:ts förslag beviljat pensionsfyllnad till sådant belopp, att detsamma jämte de författningens enligt utgående pensionsbeloppen ungefär motsvarade den större pensionen jämte en tredjedel av den mindre.

Den pension, som enligt ovanberörda grunder skulle tillkomma Sellén, vore 5,000 kronor såsom pension å hans civila tjänst jämte en tredjedel av pensionen för hans militära befattning, 2,720 kronor, eller sålunda tillhopa 5,906 kronor 66 öre. Då han förklarats berättigad uppbära pension med $2,280 + 2,720 = 5,000$ kronor, skulle tilläggs pensionen för honom utgöra 906 kronor 66 öre, avrundad till 900 kronor.

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

Kungl. Maj:ts förslag, som står i överensstämmelse med vissa av riksdagen tidigare i liknande fall meddelade beslut, har utskottet funnit sig böra biträda. Utskottet får sålunda hemställa,

Utskottet.

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 april 1924.

På bankoutskottets vägnar:

K. J. GUSTAFSSON.

Reservation

vid punkten 4:o (ang. pension åt förre kamreraren vid tekniska högskolan E. F. Lilliesköld):

av herrar *Abrahamsson* och *Gardell*, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Då den befattning, Lilliesköld innehaft som kamrerare vid tekniska högskolan, endast varit en bisyssla, som han skött vid sidan av annan, fullt avlönad statstjänst, för vilken han nu åtnjuter en årlig pension av 4,000 kronor förutom dyrtidstillägg, samt med hänsyn till de konsekvenser, som skulle följa av att riksdagen går in för att bevilja pensioner för dylika bisysslor, har utskottet ansett sig icke kunna tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet får sålunda hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning icke må av riksdagen bifallas.»

Herr *Eriksson* i Grängesberg har begärt få antecknat, att han icke deltagit i behandlingen av de i förevarande utlåtande upptagna ärenden.